

Chillul Shabbos by the Witnesses

1. תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף כא עמוד ב

משנה. על שני חדשים מחללין את השבת: על ניסן ועל תשרי, שבהן שלוחין יוצאין לסוריא, ובהן מתקנין את המועדות. וכשהיה בית המקדש קיים - מחללין אף על כולן, מפני תקנת הקרבן. גמרא. על שני חדשים ותו לא? ורמינהו: על ששה חדשים השלוחין יוצאין! - אמר אביי, הכי קאמר: על כולן השלוחין יוצאין מבערב, על ניסן ועל תשרי - עד שישמעו מפי בית דין מקודש.

2. רש"י מסכת ראש השנה דף כא עמוד ב

שבהם שלוחים - בית דין שולחין לסוריא, להודיע לגולה יום קביעותם, הלכך חשיבי, ומן התורה מחללין על כולן, אבל רבנן אסרו לפי שאין תיקון המועדות תלוי בהם, ולא איכפת למלאן ולחסרון על פי עדים, אך שני חדשים אלו - העמידום על דין תורה, שכל המועדות תלויין בהן.

תקנת קרבן - של ראש חדש שיקריב בזמנו.

על ניסן ועל תשרי - אין שלוחין יוצאין עד שישמעו מפי בית דין מקודש, הלכך, בשאר חדשים אין חילול שבת של עדים ממהרת יציאת השלוחין, שאין השלוחין מחללין שבת לצאת היום, וכשלא יבאו העדים היום - יתעבר החדש, והכל יודעין שהם קדשוהו למחר, והשלוחים יצאו משתחשך לומר שעיברו את אלול, אבל בניסן ותשרי, אם לא יבאו העדים היום ויתעבר החדש - לא יצאו השלוחים עד מחר, שאין בית דין מקדשין בלילה, נמצאו ממעטין את הלוחן מהלך לילה ויותר, כיצד, אם יבאו העדים ויעידו ויקדשוהו בשבת, ויהא פסח בשבת - יש זמן לשלוחים מהלך שנים עשר יום שלימים, שהרי למוצאי שבת יצאו וילכו כל ימי החול של שני שבועות הללו שלימים, ואם לא באו העדים היום - לא יצאו השלוחים עד מחר, ועל כרחם שבת של ערב הפסח ישבותו, נמצא שלא הלכו שנים עשר ימים שלימים, ואם תאמר: היאך הוא תולה טעם חילול העדים ביציאת השלוחים, הרי השלוחים עצמן לא ניתן להם לחלל, טעם החילול - כדי שיתקדש החדש בזמנו הוא, כדקתני: ובהן מתקנין את המועדות, דרחמנא אמר: אשר תקראו אותם במועדם (ויקרא כג) - אפילו בשבת, ויציאת השלוחים דקתני אינו אלא לייפות וליישב את טעם החילול אף בשביל זאת, דיש דברים שאין הטעם תלוי בהם, והם נעשים סעד לדבר ליישבו ולייפותו, כאותה ששינו בסנהדרין: (יא, א): אין מעברין את השנה מפני הגדיים והטלאים, אבל עושין אותן סעד לשנה, כיצד, מהודעין אנחנו לכוון דגוזליי רכיכין ואמריא דערקין כו'.

3. תוספות מסכת ראש השנה דף כא עמוד ב

ודבר תימה פירושו שתלה טעם חילול העדים ביציאת השלוחים הא כי מקלע יום שלשים דאלול בשבת וראו עדים את החדש על כרחן צריכין לחלל ולבא בשבת דאי מאחרים עד אחד בשבת היה מקלע יום ערבה בשבת ודחינן ליה משום ערבה... ואם תאמר ומה טעם דמתניתין לניסן ותשרי עד שישמעו מפי בית דין מקודש בשלמא היכא דנראה בעליל ביום כ"ט או בליל ל' אע"ג דודאי יקדשוהו ב"ד למחר אין יוצאין עליו לאלתר חיישינן דלמא מימלכי ב"ד ומעברי ליה ואתי לקלקולי מועדות אלא היכא דלא קדשוהו ביום ל' ליפקו ביום ל"א שא"א לדחותו יותר מיום ל"א ויש לומר דגזרו האי [אטו האי] משום דבשאר חדשים יוצאים אזה וזה מבערב.

Four problems

- Why would the chachamim prohibit violating Shabbos for the mitzvah of kiddush al pi re'iyah?
- The calendar depends on beis din, so just wait a day!
- As Tosafos points out, the issue regarding Shabbos is not about the shluchim, it's about ראש
- As Tosafos also asks, why can't shluchim leave immediately for a 30-day month?

The Rambam's approach to delayed Kiddush haChodesh

4. רמב"ם הלכות קידוש החודש פרק ג

הלכה טו - בית דין שישבו כל יום שלשים ולא באו עדים והשכימו בנשף ועברו את החדש כמו שבארנו בפרק זה, ואחר ארבעה או חמשה ימים באו עדים רחוקים והעידו שראו את החדש בזמנו שהוא ליל שלשים, ואפילו באו בסוף החדש, מאיימין עליהן איום גדול ומטריפים אותם בשאלות ומטריחין עליהן בבדיקות ומדקדקין בעדותן ומשתדלין בית דין שלא יקדשו חדש זה הואיל ויצא שמו מעובר.

הלכה טז - ואם עמדו העדים בעדותן ונמצאת מכוונת והרי העדים אנשים ידועים ונבונים ונחקרה העדות כראוי, מקדשין אותו וחוזרין ומונין לאותו החדש מיום שלשים הואיל ונראה הירח בלילו.

הלכה יז - ואם הוצרכו בית דין להניח חדש זה מעובר כשהיה קודם שיבאו אלו העדים מניחין, וזה הוא שאמרו מעברין את החדש לצורך, ויש מן החכמים הגדולים מי שחולק בדבר זה ואומר לעולם אין מעברין את החדש לצורך הואיל ובאו עדים מקדשין ואין מאיימין עליהן.

הלכה יח - יראה לי שאין מחלוקת החכמים בדבר זה אלא בשאר החדשים חוץ מניסן ותשרי, או בעדי ניסן ותשרי שבאו אחר שעברו הרגלים, שכבר נעשה מה שנעשה ועבר זמן הקרבנות וזמן המועדות, אבל אם באו העדים בניסן ותשרי קודם חצי החדש מקבלין עדותן ואין מאיימין עליהן כלל, שאין מאיימין על עדים שהעידו על החדש שראוהו בזמנו כדי לעברו.

הלכה יט - אבל מאיימין על עדים שנתקלקלה עדותן והרי הדבר נוטה שלא תתקיים העדות ויתעבר החדש, מאיימין עליהן כדי שתתקיים העדות ויתקדש החדש בזמנו, וכן אם באו עדים להזים את העדים שראוהו בזמנו קודם שיקדשוהו בית דין הרי אלו מאיימין על המזימין עד שלא תתקיים ההזמה ויתקדש החדש בזמנו.

5. תלמוד ירושלמי מסכת ראש השנה פרק א הלכה ח

אמ' רבי יוסי בי ר' בון ולא למפריעו הוא קדוש? מכיון שהוא קדוש למפריעו, הוא יום הוא לילה

6. קרבן העדה שם

ולא למפרע הוא קדוש – אם באו עדים ביום א' ואמרו ראינוהו בזמנו בליל שבת נמי מקודש למפרע, א"כ למה צריך לילך בלילה? ומשני כיון שהוא קדוש למפרע – אין חילוק בין יום ללילה דאף ביום לא היו צריכין לחלל שבת אלא ע"כ לומר דלהעיד כדי לקדש בזמנו נמי מחללין את השבת, א"כ אין חילוק בין לילה ליום

Applying the Rambam to R' Elazar b'R' Tzaddok

7. תלמוד בבלי מסכת ראש השנה דף כד עמוד א

משנה. ראש בית דין אומר מקודש וכל העם עונין אחריו מקודש מקודש. בין שנראה בזמנו בין שלא נראה בזמנו מקדשין אותו, רבי אלעזר ברבי צדוק אומר: אם לא נראה בזמנו - אין מקדשין אותו, שכבר קידשוהו שמים.

8. תוספות מסכת סנהדרין דף י עמוד ב

שכבר קידשוהו בשמים - י"מ דב"ד של מעלה מקדשין אותו לעולם בשעת המולד ואין נראה דאם כן בזמנו נמי כבר קדשו בשמים אלא נראה כפירוש הקונטרס בפ"ב דר"ה דביום שלשים ממתנינים ב"ד של מעלה לב"ד של מטה שמא יעברו אבל יום שלשים ואחד שאי אפשר שלא קדשו היום מקדשין אותו בשמים מן השחר

9. רמב"ם הלכות קידוש החודש פרק ג

הלכה ז - כשמעברין בית דין את החדש מפני שלא באו עדים כל יום שלשים היו עולין למקום מוכן ועושין בו סעודה...